

Sygn. akt II K 248/16

RKS-788/2015/452000

SKZ-400/2015/452000

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24.01.2017r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tulliusz Stabryn

Protokolant: Małgorzata Łasecka

po rozpoznaniu w dniach 19.09.2016r., 25.10.2016r., 16.01.2017 r., 24.01.2017r., sprawy karnej

przeciwko

(...) zd. D.

urodz. (...) w O.

córki E. i R. zd. S.

oskarżonej o to, że :

jako osoba fizyczna prowadziła i urzędowała w lokalu użytkowym bez nazwy przy ulicy (...) w miejscowości (...)-(...) L., co najmniej w dniu 06.11.2015r. gry na automatach: B. (...) typu video, bez numeru, N. typu video, bez numeru, (...) typu video, bez numeru, H. (...) typu video, bez numeru, poświadczenia rejestracji – brak, wbrew przepisom ustawy z dnia 19.11.2009r. o grach hazardowych (tekst jedn.: Dz.U. z 2015r. poz. 612 z późn. zm.),

tj. o czyn z art. 107§1 kks w zw z art. 9§3 kks

I. uznaje oskarżoną E. P. (1) winną zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i za to na podstawie art. 107 § 1 kk wymierza jej karę grzywny w wysokości 100(stu) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka dzienna równoważna jest kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych,

II. na podstawie art. 32 § 1 kks orzeka wobec E. P. (1) środek karny w postaci ściągnięcia na rzecz Skarbu Państwa równowartości pieniężnej zwróconych jej automatów do gier, a podlegających przepadkowi, w kwocie 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) złotych,

III. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zasądza od oskarżonej E. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty niniejszego postępowania, zaś na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych nie wymierza jej opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 26.09.2015 roku E. P. (1) nabyła od obywatela Republiki Czeskiej J. H. cztery automaty do gry typu video o nazwach N., H. S. P., B. H. oraz K.. W bliżej nieustalonym dniu automaty te zostały umieszczone w lokalu bez nazwy znajdującym się w L. przy ul. (...), użytkowanym przez E. P. (1) i podłączone do prądu co umożliwiło korzystanie z nich każdej chętnej osobie.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonej E. P. k. 143, 109-110;

kopie umów kupna-sprzedaży k. 81-84.

W dniu 6.11.2015 roku do przedmiotowego lokalu przyjechali funkcjonariusze Urzędu Celnego w L.. E. R. (1) widząc działające automaty przystąpił do ich kontroli. W trakcie czynności sprawdzających ustalił on, iż przedmiotowe automaty nie są automatami do gier zręcznościowych. W związku z brakiem stosownych dokumentów automaty te zostały zabezpieczone przez Urząd Celny. W chwili ich zabezpieczenia E. P. (1) określiła wartość każdego z automatów na 12.000 złotych. Ze sporządzonej przez biegłego sądowego R. R. (1) opinii technicznej zabezpieczonych automatów wynika, iż rozgrywane na nich gry mają charakter losowy, a tym samym urządzenia te spełniają kryteria gier na automatach w rozumieniu ustawy o grach hazardowych i na ich używanie wymagane są stosowne zezwolenia, których E. P. (1) nie posiadała. Na skutek zażalenia na postanowienie o zatwierdzeniu zatrzymania rzeczy i uchylenia go, zabezpieczone automaty zostały zwrócone właścicielce. E. P. (1) nie była dotychczas karana.

Dowód: zeznania świadka E. R. k. 144, 105-106;

wyjaśnienia oskarżonej E. P. k. 143, 109-110;

protokół kontroli nr (...).756.94.2015 k. 10-14;

nośnik informacji-eksperyment k.15;

protokół oględzin k. 19-24;

protokół zatrzymania rzeczy k. 25-26;

opinia biegłego R. R. k. 63-80;

ustna opinia biegłego R. R. k. 176-177;

karta karna k. 115.

Oskarżona E. P. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. W swoich lakonicznych wyjaśnieniach, wskazała, iż nie знаła się na automatach i polegała na zapewnieniach sprzedającego, iż są to automaty do gier zręcznościowych. Co istotne podniosła ona również, iż dochowała ona staranności, przy ich użytkowaniu, albowiem zapoznała się z przepisami, które w jej ocenie nie były stabilne i ugruntowane.

Przyjęta przez oskarżoną linia obrony nie zasługuje na uwzględnienie. Podjęte przez nią działania w żaden sposób nie wskazują na dochowanie jakiegokolwiek staranności przy prowadzeniu działalności gospodarczej, a wręcz na świadome i celowe działanie zmierzające do uzyskania łatwego zysku, w związku z zakwestionowaniem części przepisów Ustawy o grach hazardowych. Opieranie się tylko i wyłącznie na zapewnieniach osoby sprzedającej automaty, iż są to automaty do gier zręcznościowych, nie może zwalniać ich posiadacz, od obowiązku dostosowania swojej działalności do wymogów przewidzianych przepisami prawa, w tym do uzyskania stosownych zezwoleń. E. P. (1) nie podjęła żadnych kroków zmierzających do potwierdzenia zapewnień sprzedającego automaty, co do charakteru rozgrywanych na nich gier, uznając, iż jest to wystarczające dla uruchomienia punktu gier.

Przesłuchany na te okoliczności świadek E. R. (1) zeznał, iż w trakcie czynności służbowych ujawniono cztery automaty do gier, które wbrew zapewnieniom nie były automatami do gier zręcznościowych, a automatami, na których można było prowadzić gry o charakterze losowym.

Zeznania świadka w tym zakresie korelują z opinią biegłego R. R. (1), który w sposób szczegółowy zarówno w opinii pisemnej, jak i ustnej uzupełniającej, wskazał na okoliczności przemawiające za uznaniem, iż przedmiotowe automaty do gier są urządzeniami, na których przeprowadzane gry mają charakter losowy w myśl art. 2 ust. 5 ustawy o grach

hazardowych, w związku z czym używanie ich bez wymaganych zezwoleń jest zabronione. W tym stanie rzeczy Sąd uznał zeznania świadka E. R. (1), za wiarygodne i mające istotne znaczenie dla przyjęcia niniejszego rozstrzygnięcia.

Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności mogących podważyć wiarygodność świadka, jak i opinii biegłego.

Wskazane dowody korelują nadto z protokołem kontroli nr (...)(...), protokołem oględzin rzeczy czy materiałem wideo umieszczonym na nośniku informacji (k. 15).

Z zebranego materiału dowodowego wynika wprost, iż umieszczone przez E. P. (1), w lokalu bez nazwy w miejscowości L., przy ul. (...), automaty do gier o nazwach N., H. S. P., B. H. oraz K., były urządzeniami do prowadzenia gier hazardowych w rozumieniu ustawy o grach hazardowych.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostają zeznania świadka M. K., która nie posiadała wiedzy, co do sposobu prowadzenia przez oskarżoną wskazanej działalności, ani obowiązku posiadania przez nią stosownych zezwoleń.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż okoliczności sprawy i wina oskarżonej nie budzą żadnych wątpliwości. E. P. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanego jej czynu z art. 107 § 1 kks w z. z art. 9 § 3 kks. Wbrew przepisom Ustawy o grach hazardowych (art. 6 ust. 1) prowadząc działalność w zakresie gier na automatach nie posiadała stosownej koncesji na prowadzenie kasyna gry.

Wymierzając E. P. (1) na podstawie art. 107 § 1 kks karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna równoważna jest kwocie 60 złotych Sąd miał na uwadze dotychczasowy charakter i sposób życia oskarżonej, jej uprzednia niekaralność, brak skruchy, nie długi okres wprowadzenia do obrotu przedmiotowych automatów oraz znaczny stopień społecznej szkodliwości zarzucanego jej czynu, przejawiający się w ignorowaniu obowiązującego porządku prawnego, w celu osiągnięcia szybkiego i łatwego zysku, bez potrzeby odprowadzania stosownych świadczeń na rzecz Skarbu Państwa.

W ocenie Sądu tak wymierzona kara będzie adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonej i czynić będzie zadość społecznemu odczuciu sprawiedliwości, a jej realność i dolegliwość uzmysłowi sprawcy niedopuszczalność podobnego zachowania w przyszłości.

Uwzględniając fakt, iż w postępowaniu przygotowawczym zwrócono oskarżonej zajęte urządzenia do gier wideo, stosownie do art. 32 § 1 kks Sąd orzekł wobec E. P. (1) środek karny w postaci ściągnięcia na rzecz Skarbu Państwa równowartości pieniężnej zwróconych automatów do gier, a podlegających przepadkowi, w kwocie 48.000 złotych.

Sąd zasądził również, od oskarżonej E. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa, na podstawie art. 113 § 1 kks w zw. z art. 627 kpk, koszty niniejszego postępowania nie znajdując podstaw do zwolnienia jej od ich poniesienia, zaś na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył jej opłaty uznając, iż poniesienie jej byłoby dla niej zbyt uciążliwe z uwagi na sytuację majątkową.